

J. Kaufman: Válka na Ukrajině začíná měnit svět. Celá politická šachovnice se mění

- CZ24 News | 10. listopadu 2023

SVĚT: Plukovník v penzi, Douglas MacGregor říká, že to byly globální 'elity', které ovládají jak Spojené státy, tak i Evropu, které nás dostaly do situace, ve které se dnes nacházíme. Tito lidé manipulují nejen finanční trhy a finanční instituce, ale také hlavní media a i jednotlivé vlády. V žádném případě ale nemají zájem o dobro lidí, kteří v Evropě a v Americe žijí. Sledují pouze své zájmy a dokážou jít doslova - jak se říká - přes mrtvolky.

Dnes mají v úmyslu zničit Rusko. Rusko je jim trnem v oku, protože je to poslední evropská země, která má národní uvědomění, národní řeč a svoji vlastní kulturu, která má svůj základ v ortodoxním křesťanství. To dělá z Ruska přímého nepřítele globalistů a proto je chtějí zničit za každou cenu.

Podívejte se, co udělali globalisté Evropě a Americe: zaplavili obě země nežádoucími přistěhovalci z nepřátelských zemí. Tím zničili národní cítění, vzali lidem moc, aby nemohli jednat podle svého vlastního rozhodnutí a zkompromitovali i ten zbytek křesťanského vlivu, který ještě zbýval.

To stejné chtějí udělat Rusku. Tam je ještě přídatný zisk ve formě minerálního bohatství, které tato země má, plus zemědělské možnosti, olej, plyn a množství drahých kovů. Rusko je obrovská země, z velké části ještě neprobádaná, která ziskuchtivým globalistům, kteří jsou přesvědčeni, že všechny světové zdroje patří pouze jim, nedá pokoje. Za každou cenu by chtěli dostat své pařáty na všechno to bohatství.

Jenže jim to nevychází

Jejich snahaⁱⁱ ale nepřináší požadované výsledky. Ukrajinci, i když bojují statečně, nejsou schopni proti Rusku vyhrát. Nejen že jim miliony lidí opustili zemi, další obrovské množství, odhadem skoro půl milionu jich bylo ve válce zabito a neméně velké množství zraněno a často i zmračeno. V současné době mají nedostatek vojáků, už neví, koho by naverbovali. Na příklad, Rusové zajali 71. letého ukrajinského vojína, který byl součástí posádky tanku.

Každý Ukrajinec, který má nohy a ruce musí dnes na frontu. Vláda dokonce požaduje po Polsku, aby násilím vrátili zpět na Ukrajinu uprchlíky, kteří tam odešli. Dokonce i ženy agitují, aby šly na frontu, což je neslýchané. Je jim jedno, že jdou všichni na smrt, že to celé je genocida Ukrajinců, na lidských životech jim nezáleží.

Rusové už stejně dávno válku vyhráli. Proč to všechno neskončili je možná kvůli tomu, že čekají, až evropské ekonomie dočista zkolapsují, k čemuž s největší pravděpodobností letos v zimě dojde. Možná ale také uvažují, že až dobydou celou Ukrajinu, že se dají na pochod na Západ a zaberou zbytek východní Evropy.

Touto dobou by nebyl skoro nikdo, kdo by jim v tom mohl zabránit. NATO země a Spojené státy se vydali ze všech použitelných zbraní a vojenské výbavy, které měli, jak to všechno naposílali na Ukrajinu a dnes by měli horkou chvíli postavit armádu proti Rusku.

Ve Washingtonu dochází k rozpolcení

V americkém vedení se touto dobou vytvořily dva tábory: v tom prvním jsou lidé, kteří by nejradši odhodili veškerou opatrnost a udělali cokoli, jen aby Rusko porazili. Z toho důvodu chtějí dát Zelenskému rakety s dalekým dostřelem, což předtím vláda odmítala udělat. Ta druhá skupina jim tyto zbraně dát nechce. Říkají, že podle toho, co až doteď viděli, Ukrajinci ty zbraně okamžitě použijí proti Moskvě a jiným hlavním městům, což není žádoucí.

Rusové by pak neměli jinou možnost než dát dohromady celou armádu, což je asi 1,2 miliony vojáků a vytáhnout proti Západu, do Evropy. Obsadili by východní Evropu, bývané satelitní státy a pak by asi táhli na Německo. To je, před čím MacGregor otevřeně varuje. Jako zkušený voják a stratég má nejspíš pravdu, i když se to může na první pohled zdát nepravděpodobné.

Ruský prezident Vladimír Putin vytáhl do války proti Ukrajině a NATO proto, že si myslel, že tím dá signál Západu, že to myslí vážně a tím docílí vyjednávání a uzavření míru. V tom se ale přepočítal, protože neodhadl správně hloubku nenávisti, který proti Rusku Washington a Londýn mají. Později samozřejmě pochopil, ale přesto ještě čeká, vyhýbá se přímému konfliktu s NATO a se Spojenými státy.

Čeká a sleduje. Ekonomii zná velmi dobře, takže ví, které ukazatele jsou důležité a které ne. Sleduje, jak se západní ekonomie hroutí, banky, průmysl, zemědělství, to všechno pomalu propadá rozkladu, kolapsuje a chátrá. A Putin stále dál čeká, protože až přijde zima, tak se všechny ty trhliny v systému promění v propasti. Když pak bude Amerika stále dál přilévat oleje do ohně, pak mu nezbyde nic jiného, než se dát na pochod – na Západ. Pro Rusko je to záležitost jeho bytí, nebo nebytí; je to záležitost jejich přežití.

Celá politická šachovnice se mění

Podle názoruⁱⁱⁱ čínských politických znalců, ať už přímo z Asie, nebo těch, kteří sídlí v Americe, Evropa a Německo si vlastním přičiněním odcizili Rusko, snad nadobro. Je možné, že Rusové jim už nikdy nebudou věřit natolik, aby s nimi nadále plánovali velké a finančně náročné projekty, jako byl Nord Stream, a aby s nimi obchodovali.

Tím pádem evropský Západ půjde po stránce ekonomické a průmyslové směrem dolů, neboli bude stále dál upadat, protože růst národa a jeho prosperita jsou podmíněny dostatkem levné energie.

Zato Čína získala Rusko na svou stranu, což kvůli doplňující se ekonomikou obou státních celků může vést pouze k větší prosperitě obou.

NATO dnes již dobře ví, že válku na Ukrajině proti Rusku prohrálo a zkouší změnit rétoriku, aby mohli úspěšně a bez ublížení na cti z konfliktu vycouvat. Takže teď mluví o tom, že očekávat, že porazí Moskvu je 'strategické šílenství', protože v současné době prožívají 'únavu dárců', kteří by byli ochotni přispívat vojenským vybavením a vojenským personálem. A to všechno je podle nich zhoršeno tím, že ten válečný štváč v teplákové soupravě z Kyjeva 'ztrácí důvěryhodnost'.

Jinak řečeno, hledají obětní beránky, aby mohli z Ukrajiny vypočodovat jako schopní manažéři, kteří - bohužel - neměli správnou podporu.

Budou mít určitě horkou chvilku se s tou porážkou vyrovnat, protože podle vojenského analysty Andreje Martijanova je NATO nesmírně závistivá a žárlivá organizace.

Ovšem pravda je trochu jiná: NATO je to, které ztrácí důvěryhodnost a válečný štváč je postupně zdiskreditován záměrně.

Jaký vývoj je možno očekávat?

Jak říká zkušený reportér a znalec politické situace, Pepe Escobar, je docela pravděpodobné, že Rusové nebudou vůbec s NATO jednat. Stejně je to pouhý poskok amerického Pentagonu. Ale je možné, že Rusko naváže spojení s některými evropskými státy a nabídne jim vojenskou ochranu a spolupráci. To by je samozřejmě odtrhlo od Washingtonu a jeho škodlivého vlivu.

Mnohé evropské státy by tuto nabídku rády přijaly, ale nejspíš ne Polsko a poblázněné baltské státy, Estonsko, Lotyšsko a Litva. Tito zůstanou v mraku svého vlastního nerozumu nespokojeně stále dál.

I když - možná ani to není zcela pravda, protože tak, jak se Kyjev několikrát nešetrně vyjádřil o Polsku, to způsobilo, že velká bratrská láska mezi Polskem a Ukrajinou pohasla a Polsko již nemluví o Rusku se stejnou nenávistí jako dříve. Možná taky konečně pochopili, že odtamtud jim nebezpečí nehrozí.

Ta snaha může přijít i odjinud

Čína by se mohla zachovat obdobně a nabídnout záruku obrany Japonsku, Jižní Koreji a Filipínám. To by byla velká pomoc, protože tyto země se v poslední době příliš přichylují k Americe, pořádají společné manévry a nechají se jimi politicky ovlivňovat, samozřejmě že nežádoucím směrem. Spojené státy vždy agitují jen pro válku, což je k neprospěchu všech.

Státy, které jsou v jistém slova smyslu americké državy, jako je třeba Německo, to nemají tak dnadné. Německo podepsalo někdy v r. 1946 smlouvu s Amerikou, že budou vždycky dělat všechno podle amerických příkazů, takže nemohou vybočit. Smlouva má trvání 100 let, ale je možné, že jak se situace mění, že v Berlíně bude jiná nálada a všechno se pomalu začne točit jiným směrem.

Podmínky pro to jsou, poměrně pokroková strana AfD (Alternativ für Deutschland) nabývá na popularitě natolik, že to vládnoucí juntě imbecilů vadí a tak ji chtějí zákonem zakázat. Už jim zmrazili bankovní účet, těžce zmlátili jednoho z vedoucích členů, o něco méně zmlátili jiného příslušníka a neustále jednájí o tom, že je zakážou.

K tomu jen přispívá, že se významná^{iv} a odvážná Sahra Wagenknecht (na obrázku), která patřila až doposud k 'Die Linke', neboli k levicovým, odtrhla a zakládá vlastní stranu. Přidalo se k ní devět dalších, kteří původní levicovou stranu též opustili. Wagenknecht se vyjádřila, že: „nemůžeme takhle postupovat stále dál. Němci by za chvíli svou zemi nepoznali.“

Její nová strana, která bude ustanovena začátkem r. 2024, je protiválečného zaměření, má v úmyslu urovnat poměry s Ruskem, posílit zemi ekonomicky, nastolit větší sociální spravedlnost a zavést mírovou politiku. V případě konfliktu mají v úmyslu věnovat se diplomatickému jednání, namísto výroby a nákupu zbraní. Něco takového nebudou Spojené státy rády slyšet.

Sahra Wagenknecht je také neúnavný kritik 'elitních projektů' Evropské unie a stejně tak nemá v oblibě NATO. Říká, že jednotlivé státy potřebují více nezávislosti.

Je očekáváno, že 27% německých voličů bude pro tuto novou stranu volit.

Řekla, že vystoupila ze své původní strany proto, že tato se stávala stále více nedůležitou. Také se vyjádřila, že vláda Olafa Scholze je ta nejhorší, která kdy v Německu byla.

Kdo vyhraje a kdo prohraje

Pepe Escobar dále píše, že ta skutečnost, že bylo Rusko donuceno bojovat proti svému sousedovi a bratrskému státu, mu nedovoluje válku prohrát. Pro Rusko to je existenční válka: buď vyhrají, nebo zaniknou. A Rusové to ví a proto vyhrají.

I když možná budou do jisté míry tím vším oslabeni, nebude se jednat o žádnou tragedii. Zato Spojené státy na tento nesmyslný politický tah doplatí mnohem víc. Ta skutečnost, že nejen oni sami, ale všechny jejich poddané státy bojovali proti Rusku a prohráli, křičí do celého světa jak obrovské strategické chyby se dopustili

To je důvod, proč nechtějí jednat o mír a dokonce ani nechtějí dočasně válku zastavit. Ve své zaslepenosti mají na mysli pouze jeden výsledek a to je ničím nepodmíněná ruská kapitulace. Té se ale těžko dočkají.

Snad si mohli dovolit prohrát válku proti Koreji, Vietnamu, Afghanistanu, Iráku a jinde. Ale rozhodně si nemohou dovolit prohrát tuto široce publikovanou a významnou válku proti Rusku. V tom případě by se ukázali jako slabí a neschopní a všechny jejich satelitní, poddané státy, což je celá Evropa, kus

Asie, nějaká Jižní Amerika, Kanada a Austrálie, by se od nich mohly odtrhnout. Spojené státy by pak na ně na všechny oplátkou uvalily celou horu nesmyslných a neproduktivních sankcí a libovaly by si v tisku, jako dobří politikové jsou.

Mezinárodní politické vztahy

Značný rozruch v tomto směru udělala nedávná návštěva ruského Ministra obrany, Sergěje Šojgu v Severní Koreji. Podle Escobara, Šojgu tam byl přijat jako rockenrollová hvězda. Měl osobní schůzku s Kimem Jong-Ung, což vedlo k možnosti zahájení spolupráce nejen na válečném poli ale i co se týče nového, celosvětového vývoje.

Něco takového by znamenalo rozšířenou Euroasijskou Ekonomickou Unii, spojenou s bezcelním vzájemným obchodem. Hlavní body, které Rusko sleduje je vývoj Dálného Východu, spojení obou korejských států, vytvoření severní mořské plavební cesty, neboli nové Severní Hedvábné cesty, podobnou té, jakou zkouší vybudovat Čína.

Další bomba byl rusko-africký sjezd, ke kterému došlo nedávno ve Svatém Petrohradě. Spolupráce Ruska a Afriky, podpořené Koreou, vytváří z našeho světa zcela jiný útvar, orientovaný na obchod a na společnou prosperitu, s odstraněním všech válek.

Tento sjezd zanechal většinu Západu v apoplektickém záchvatu. Bylo to pro ně jakoby Rusko veřejně oznámilo, a to nejen slovy, ale i činy, že tímto vzniká strategické partnerství s Afrikou a to i přesto, že Západ si stále ještě hraje na písečku na vojáčky a vede hybridní války všude tam, kde najde slabší protivníky.

Rusko je dnes – kromě plynu a oleje ještě ke všemu obilná velmoc, která v současné době produkuje 20% všech světových obilnin V Africe se již uvedli tím, že tam jen letos vyvezli 10 milionů tun těchto zemědělských produktů. Pro některé africké země, finančně znevýhodněné, mají v úmyslu dodat v příštím čtvrtletí 25-50 tisíc tun obilnin zdarma.

Rusové mají v úmyslu založit průmyslovou zónu v blízkosti Suezského kanálu, která bude dodávat výrobky do celé Afriky. Pro Afriku je také plánována nová finanční infrastruktura, která bude napojena na ruský finanční systém.

Znemožnění Zelenského

Jak již bylo naznačeno^v dříve, začíná se materializovat snaha o znemožnění ukrajinského prezidenta Zelenského. Nedávno se vyskytly dvě nejmenované dívky, bývalé studentky Kyjevské medicínské university, které se údajně zúčastnily divoké oslavy ve slavném kyjevském hotelu 'Rixos Psykarpatija', kde bylo velké množství jiných děvčat, alkohol a drogy. Vladimír Zelenský se této oslavy též zúčastnil. Video s výpovědí těchto dívek je zde^{vi}.

Tyto dívky vznesly mnoho senzacechtivých obvinění jak proti Zelenskému, tak proti jeho poradci, Andrejovi Jermakovi. Jedna z nich údajně viděla ve vedlejší místnosti Zelenského v kompromitující situaci s jiným mužem.

Homosexualita není na Ukrajině zakázána a Zelenský sám otevřeně propagoval práva LGBT na veřejnosti. Mnoho vedoucích osobností ze Západu rovněž podezřívají Zelenského z užívání drog. To je ovšem zbytečné podezření, jeho užívání drog je známá skutečnost. Na Ukrajině jsou dnes drogy běžné. Celá armáda je denně nadrogována, jinak by nemohli stále dál pokračovat v těchto nesmyslných bojích.

Zelenského arogance^{vii} začíná způsobovat problémy nejen v Kyjevě, ale i v zahraničí. Podle jeho bývalého poradce, Olekseje Arestoviče, Zelenský propadá iluzím vznešenosti a je přesvědčen, že je všemocný. Na příklad, při projednávání prodeje ukrajinského obilí, Zelenský se choval jakoby vládl Evropské unii a ne jako zástupce země, která usiluje o příslušnost k tomuto politickému bloku.

Dokonce se zdá, že Zelenský si myslí, že vládne celému světu.

Jeho politická strategie spočívá ve vytváření požadavků a používání morálního vydírání na jejich splnění. Neustále připomíná, že Ukrajina bojuje pro Západ, což mohlo fungovat na začátku, ale dnes již je to opotřebovaná a neúčinná taktika. A ještě ke všemu je nevďěčný za to, co jiné národy pro Ukrajinu udělaly a obětovaly.

✖Také jeho manželka

Dobročinný spolek^{viii} Oleny Zelenské, prezidentovy manželky byl obviněn, že pod záminkou, že zachraňují válečné sirotky, prodávali, anebo také 'půjčovali' tyto děti pedofilům po celé Evropě.

Dobročinný spolek založila Olena loni na podzim, při návštěvě New Yorku, za přítomnosti Hillary Clintonové, britského Ministra zahraničí Jamese Cleverly a hollywoodského herce Matt Damona. Spolek si vytyčil za úkol nejen rehabilitaci ukrajinské populace, ale také přebudování národní zdravotní péče a školského systému s přímým zaměřením na sirotky.

Zdánlivě všechno vypadá kladně a sociálně prospěšně, ale jakmile je v něčem takovém zapojena Hillary, tak to zas tak kladné nebude.

Stalo se totiž, že řidič této nadace dal na internet video, kde vypovídá o tom, jak převážel skupiny dětí do údajně bezpečných sirotčinců a také k bohatým rodinám ve Francii, v Německu a v Británii.

Jednou doručoval malého chlapce do bohaté části Paříže. Byl přijat starším, polonahým mužem, který se později ukázal být Bernard Henri-Lévy, významný novinář a spisovatel, zastánce nacistické Ukrajiny. Tento se choval tak, že to okamžitě vzbuzovalo podezření: významně na chlapce mrkal a pořád ho bral za ruku.

Jindy měl převést jiného chlapce ze sirotčince, do nového domova. Byl tím šokován, protože si dobře vzpomínal, že před několika týdny převážel to stejné dítě úplně jinam. Ptal se ho co se stalo a on začal plakat. Gestikulací mu naznačoval, že byl pohlavně zneužíván.

AUTOR: Jane Kaufman